

अन्यैरज्ञायमानस्यजामि निजपदानुषङ्गिणीं मुवमिति विचिन्त्य ... अलक्षितक्रमेण निर्गत्य UdaySuKa. 57. 16; 100. 10.

अज्ञायमानकरण (ajñāyamāna-karaṇa) *n.* means or instrument (of knowledge) which is not being known अज्ञायमानकरणजं ज्ञानम् NyāyKuA. ii(1). 238. 1; अज्ञायमानकरणजन्यः तत्त्वानुभवः प्रत्यक्षप्रमा SaptPa. 142 (40)

अज्ञायमानकार्य (ajñāyamāna-kārya) *n.* effect that is not being known अज्ञायमानकार्यस्य दृष्टिसृष्टिपक्षे अनङ्गीकारात् LaCandr. 535. 25; अज्ञायमानकार्यानङ्गीकारेण तादृशसंस्काराद्यसंभवः GuruCandr. ii. 337. 22.

अज्ञायमानजन्मपरंपराक (ajñāyamānajanmaparamparā-ka) *adj.* of unknown lineage (*lit.* series of generations) अज्ञायमानजन्मपरंपराकेऽस-द्रोत्रज इत्येवमाकारमात्रज्ञानगोचरे गोत्रजे ... सद्यः शौच (? चम्) इति ViraMi. 800. 3 (on 3. 24-25)

अज्ञायमानज्ञान (ajñāyamāna-jñāna) *n.* knowledge which is not being known न ह्यज्ञायमानज्ञानसद्भावे किञ्चिन्मानम् TattvPrakā. 4A. 8 (on i. 1. 1)

अज्ञायमानता (ajñāyamāna-tā) *f.* the state of not being known दीनेषु परिपाद्यतावृद्धिः... करुणा ... तस्याः आन्तरत्वेन अज्ञायमानतया LalitāTriBh. 300. 19 (on 28); अवज्ञा सा प्रकृष्टस्य यत्तथाज्ञायमानता BhāvPra. (Sā.) 71. 1 (3)

अज्ञायमानतादशा (ajñāyamānatā-daśā) *f.* the state of being unknown अज्ञायमानतादशायाम् ... तस्य प्रत्यक्षहेतुत्वम् ... न कल्प्यते GuruCandr. ii. 346. 19; LaCandr. 537. 25.

अज्ञायमानत्व (ajñāyamāna-tva) *n.* the state of not being known or cognised सन्नप्यज्ञायमानत्वादसन्नित्यभिधीयते S'lokaVār. 7. 101 (874. 1); AṇuBh. 57. 23 (on i. 2. 9)

अज्ञायमानार्थत्व (ajñāyamānārtha-tva) *n.* nature of unknown substance or matter लोमादयः पद्मवयवा वेदे चोदिताः सन्तोऽध्वर्वादिभिः स्वयमज्ञायमानार्थत्वाद्ये नित्यं प्राणिवधाभियुक्तास्तेभ्य एवावधार्य विनियुज्यन्ते TantrVā. 158. 21 (on i. 3. 9)

अज्ञायमानदशा (ajñāyamāna-daśā) *f.* the state of not being known तदुपलक्षितस्य विषयस्याज्ञायमानदशायामपि भयादिहेतुत्वप्रसङ्गात् S'atDū. 133. 18.

अज्ञायमानदुष्टसंसर्ग (ajñāyamāna-duṣṭasamsarga) *m.* polluting touch of which is not known अज्ञातमुक्तशुद्धयर्थं अज्ञायमानदुष्टसंसर्गमुक्ताद्दोषनिवृत्त्यर्थम् ManvaVi. 599. 14 (on 5. 21)

अज्ञायमानदेशत्व (ajñāyamānadeśa-tva) *n.* the state of being one whose place is not known मूलं विक्रेता स चाज्ञायमानदेशत्वादनार्हार्थः Aparā. 776. 18 (on 2. 170)

अज्ञायमानदोष (ajñāyamāna-doṣa) *adj.* of unknown sin अपाङ्कयो-पहता अज्ञायमानदोषापाङ्कयोपहता ManvaVi. 390. 5 (on 3. 183)

अज्ञायमानवचन (ajñāyamāna-vacana) *n.* statement as being not known ज्ञायमानेऽप्यज्ञायमानवचनमितरप्रशंसार्थम् TantrVā. 31. 16 (on i. 2. 14)

अज्ञायमानस्वामिक (ajñāyamānasvāmi-ka) *adj.* (property) the owner of which is not known or traced पुराणमिति वदन्नज्ञायमानस्वामिकत्वं दर्शयति Aparā. 640. 14 (on 2. 34); स (निधिः) द्विविधो ज्ञायमानस्वामिकोऽज्ञायमानस्वामिकश्च DaṇḍaVi. 286. 8; 291. 2.

अज्ञायमानार्थ (ajñāyamānārtha) *adj.* i (word or sentence) sense of which is not being understood यदि चोदकेन कर्तृविशेषो दीक्षार्यां न लभ्यते; ततो वचनेनापि न लब्धुं शक्यते तद्वतिनां पदानामज्ञायमानार्थत्वात् NyāyRaMā. 153. 24; वाक्यमज्ञायमानार्थमविज्ञातार्थमुच्यते TārkiRa. 335. 3; *m.* ii unknown object अज्ञाननिवर्तकान्येव सर्वाणि ज्ञानान्येष्टव्यानि अज्ञायमानार्थविषयत्वा-विशेषात् IṣṭaSi. 64. 10.

अज्ञाविशेष (ajñāviśeṣa) *m.* non-difference from the ignorant तज्ज्ञा अपि हि अज्ञाविशेषेणैव शरीरयात्रानिमित्तं यावच्छरीरं व्यवहारं कुर्वन्त्येव Bhāsk. i. 392. 19 (on i. 7. 14)

अज्ञाविद्ध (ajñāvīddha) *adj.* not penetrated with (i. e. not contain- ing) wrong things भारतं मानवो धर्मः साङ्गवेदं चिकित्सितम् । अज्ञाविद्धानि चत्वारि न हन्तव्यानि हेतुभिः VṛGautSm. 512. 17 (3)

अज्ञावृत्ता (ajñāvṛtā) *adj.* (f.) surrounded by ignorant men or fools गायनक्षपिता लक्ष्मीः दस्युनिर्दालिता दिशः । कायस्वदुःस्था पृथिवी राज्ञामज्ञावृताः सभाः DaśāvaC. 10. 13.

अज्ञास (á-jñās) *adj.* without an acquaintance अनपिज्ञा असजासा- मतिः । पुरा तस्यां अभिशस्तेरवस्वृतम् RV. x. 39. 6.

अज्ञासंभव (ajñāsambhava) *m.* impossibility of an ignorant अतोऽ- ज्ञासंभवादेव नाधिकार्यैक्यवादिनाम् UpādhiKha. 2A. 1.

अज्ञिका (ájñī-kā) *adj.* (f.) an ignorant (woman, lady) भस्त्रा --

ज्ञाद्रास्वा इत्येतेषां नञ्से असेऽपि आतः स्थाने यो अकारस्तस्य वा इद् भवति । ... अज्ञिका JaineVyā. 367. 18 (on v. 2. 52); CāndraVṛ. on vi. 1. 72; KāśiVṛ. on vii. 3. 47.

अज्ञित (ajñī-ta) *adj.* not defeated or conquered (by others) घोरद्व- चक्रजिताज्ञितारिम् ... गै त्वाम् DhātuKā. 2. 35 (comm. अज्ञिताः अन्यैरनभिभूता अरयो येन)

अज्ञेय (a-jñeya) *adj.* A unknowable (Brahman, Supreme Being, Viṣṇu etc.) असांप्रतिकमज्ञेयं ब्रह्म यत्सदसत्परम् BrahmāṇḍP. i. 3. 11; स्वरूपेण स्वयं नात्मा ज्ञेयोऽज्ञेयोऽथवा ततः UpadeSā. 262. 48; अज्ञेयं तु कल्पितं कृत्वा तदपोहेन ज्ञेयशब्दः प्रवर्तते S'arka. 68. 6; 68. 20; शिव एव तच्चोदकः स चाज्ञेयो ज्ञातैव ParāTri. (comm.) 257. 7; नन्वज्ञेयमिदं भवेद्यदि मम प्रत्यक्स्वरूपम् SaṅkṣeSā. 1. 244 (i. 188. 5); न ह्यसदज्ञेयं वा किञ्चिद्वगतं यद् व्यवच्छिद्यते NyāyMañ. i. 279. 11; अज्ञेयम् ... तं वासुदेवं शरणं प्रपद्ये VāmaP. 85. 46; (शिवम्) केचिज्ज्ञेयमिति प्रादुरज्ञेयमिति केचन S'ivaP. vii(2). 5. 33 (550B. 10); परमेश्वरः स्वात्मानं ज्ञात्रेकरूपत्वादज्ञेयमपि ज्ञेयीकरोति PratyabhiVi. i. 268. 1 (on i. 5. 15); न हि जात्यन्धो नीलं ज्ञातुं निर्वक्तुं वा न शक्त इत्यज्ञेयानि- वार्यमेव तदोक्तं इति ĀtmaTaVi. 499. 17; मानेन केन विज्ञेयमवाच्याज्ञेयनिर्गुणम् AnuVyā. 6B. 7 (on 1. 1); 70A. 8 (on 4. 2); जीवाश्रिताज्ञानस्य चाज्ञेयेन ब्रह्मणा व्यवहारस्य च ... संबन्धो न Nyāyāmr. 193B. 7; 290B. 9; B incomprehensible, difficult to understand के च सौम्या (? म्य) रसा ज्ञेयाः के चाज्ञेयाः प्रकीर्तिताः Hastyāyur. 631. 14 (4. 11); एवं हृदयमज्ञेयमगार्थं वेश्योपिताम् KathāSaSāg. x. 2. 54; स तत्त्वं ज्ञातवान् मन्त्री ... किमज्ञेयं हि धीमताम् KathāSaSāg. i. 4. 105; नास्ति किञ्चिन्निपुणस्याज्ञेयम् DhūrtaViSāh. 21. 10; *m.* name of S'iva (not knowable), S'ivaP. iv. 35. 71 (392B. 4)

अज्ञेयता (ajñeya-tā) *f.* the state of being not cognisable, incognisa- bility, unknowability विशिष्टसंस्कृतिः शब्दास्ता हि न व्यतिरेकिणी । शब्द- स्याज्ञेयताप्राप्तिः ततः शब्दोऽपि जायते TattvSāh. 2570; निषेधस्त्वज्ञेयतामात्रार्थः TattvPrakā. 76B. 2 (on i. 4. 28)

अज्ञेयत्व (ajñeya-tva) *n.* unknowability, the nature of being un- knowable आत्मनोऽस्यस्य चेद्धर्मा अस्थूलत्वादयो मताः । अज्ञेयत्वेऽस्य किं तैः स्यात् UpadeSā. 141. 2; मुख्यस्वात्मा ब्रह्मैव तस्यात्मत्वश्रुतेरज्ञेयत्वाच्च IṣṭaSi. 174. 16; 91. 14; 206. 3; तदेतदिति मन्यन्तेऽनिर्देश्यं परमं सुखमित्यादिना ज्ञानिसुखस्याप्य- निर्देश्यत्वमज्ञेयत्वं चोच्यते BrahmSūBh. (Ma.) 17A. 9 (on i. 3. 22); अवाच्यत्वा- दज्ञेयत्वाच्छून्यमेव तदिति प्राप्तम् ViṣṇuTaNi. 17B. 2; निर्गुणं वस्तु केन मानेन विज्ञेयम् । न केनापि । कुतः । अज्ञेयत्वात् NyāySu. (Ja.) 121B. 5 (on i. 1. 5); पूर्वमदृश्यत्वादिगुणाः परमेश्वरस्योक्ताः तेषामदृश्यत्वाज्ञेयत्वे कस्यचिदानुकूल्येन गृह्य- माणस्य काठके कथ्येते TattvPrakā. 50A. 13 (on i. 3. 22); नन्वेतावता रसस्या- ज्ञेयत्वमुक्तं भवति SāhiDa. 79. 8; AdvaiSi. 535. 9; तथा सति हि तस्याज्ञेयत्वेन साधकाभावरूपं बाधकं परेषूपन्यासानर्हम् SāmkhyaPraBh. 158. 13 (on 6. 50); तत्राज्ञेयत्वात्पितरक्तमादायानिल ऊर्ध्वमागत्य शिरः संतापयति Hastyāyur. 145. 7 (1. 18)

अज्ञेयवासन (a-jñeyavāsana) *adj.* without impressions of knowable objects त्यक्तदेहो विमुक्तोऽन्यो वर्ततेऽज्ञेयवासनः YogVā. v. 16. 17.

अज्ञोक्ति (ajñokti) *f.* statement of an ignorant (a foolish or wrong statement) अस्य वचनस्य निर्मूलत्वोक्तिरज्ञोक्तिरेव NirṇaSi. 381. 19; सामान्यायाः कुत्राप्यनुरागो नास्तीत्यज्ञोक्तिः S'rīgāMañ. (A.) 13. 8.

अज्ञोत्था (ajñotthā) *adj.* (f.) arisen in a nescient एते (विचिकित्सि- ते) न तरतोऽज्ञोत्थे तद्वेत्त्वज्ञानघसरम् । ... ब्रह्मासीत्यात्मवेदिनम् Br'ĀraUBhVā. iv. 4. 1172.

अज्ञोपदेशकरण (ajñopadeśakarana) *n.* the act of teaching by the ignorant (person) ज्ञानवान् गृह्यते कश्चित्तदुक्तप्रतिपत्तये । अज्ञोपदेशकरणे विप्र- लम्भनशङ्किभिः PramāVā. 2. 30; YaśasCam. ii. 274. 17.

अज्ञोपबोध (ajñopabodha) *m.* instructing the ignorant कथमज्ञोप- बोधाय योग्यं स्यान्मतमीदृशम् S'āṅkaVi. (Ā.) 106. 6.

अज्दन्त्यपर (ajdantya-para) *adj.* followed by a vowel or a dental sound अथवा लक्षणं क्रियते । अज्दन्त्यपराः सादयः षोपदेशाः KāśiVṛ. on P. vi. 1. 64; Nyās. ii. 238. 19 (on vi. 1. 64)

अज्द्वयसमुदाय (ajdvaya-samudāya) *m.* group of two (successive) vowels असत्यज्ग्रहणेऽज्द्वयसमुदायस्य प्रत्येकवर्णकालसंकलनया द्विमात्रत्वाद् दीर्घ- संज्ञा स्यात् PadMañ. on KāśiVṛ. on P. i. 2. 27.

अज्धर्मता (ajdhanma-tā) *f.* the state of being a quality of a vowel उदात्तादीनामज्धर्मताया एव लोकप्रसिद्धत्वेन LaS'abdeS'e. i. 25. 2.

अज्धर्मत्व (ajdhanma-tva) *n.* the state of being a quality of a vowel अज्धर्मत्वाद् उदात्तादीनाम् Pradi. v. 181a. (on vi. 1. 223); पारिभाषिकस्य